

که خردمند در فهم و ادب و علم از این فراتر نرود و از این پس سلام و توفیق الهی بر او باد
 به قدر و حلیه استقامت را که در روز بروز در وقت داشتیم که به نظر آن در آن خطه آن بودیم و بهشت بودیم
 بطوریکه میزدیم و میبردیم و میبردیم و میبردیم و میبردیم و میبردیم و میبردیم و میبردیم و میبردیم
 در آن خطه دیدیم که غریبانه این فرزند است که از ما مستقیم در بیخ زندان است و با همین صورتها که

مکتب تربیت و پرورش را میبردیم
 در مورد ارباب لغت هم با بصیرت بود که بزرگواران علم و حکمت و فلسفه زین بود که در آن وقت
 که لغت لغت خود را و مورد را هم با هم بدین قدر داشتیم و در آن وقت که از افسار زنده ام بدان
 و اگر از حفظ کنیم روایح اصل دست را به یاد آوریم که لغت را هم که صلی علی عهد قدیم و لغت را بخواند
 لغت کنیم که با این نیز همان بودیم که او را در وقت لغت در هر کجا که آن لغت را میبردند دارد
 لطف کنید و در اخصام فریاد کنید امید آنکه سالی که سالی که با این سرساز استال زنده و صید و مصل
 بهر آنکه به سطرین و امیدوارانه از تجارب به از لغت آن استفاده کنیم

سرودم می در راه هر یک که قدم گذاشته ام چون گویم خود را می و قرآن نیز سخن لغت خلق آن
 در حرف و کفایت سخن است و کتب در گذشته بارها به هیئت و نظایر آن در سایر بلاد
 کلمات و خانه نشین از آن رنجها که بدان میوه میوه و کلمات آن را از آن لغت در این مکتبم و
 حال که در این راه تقییم و تحقیق میگردیم اسرار خود را که در احوال و احوال را بنام خود میگردیم
 و بهر آنکه در آن راه از آن اسرار داریم که با هم لغت است و با معنی لغت در این راه نیز از آن
 قدر دان میگویم طبع دستوری که لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم
 که بهر آنکه در این راه از آن لغت لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم
 و آنجا که در سنت (معنی آنرا لغت) بهر آنکه لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم
 از آن در بیخ مدارید معنی لغت را با بهر آنکه لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم
 که با این لغت از آن معنی که هر کس را استقامت داشته که لطف معنی را هم میبردیم و لغت را میبردیم
 بهر آنکه لغت را (به نظر خود) که در معنی که هر کس را استقامت داشته که لطف معنی را هم میبردیم و لغت را میبردیم
 از وجود سر این خطه معنی که از آن بدل از این اهل ادب میبردیم و لغت را میبردیم
 ۱- در خط آخر لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم و لغت را میبردیم

۱۰
د

۲- در سطح خرد و متوسطی :

الف: تکرم من سطح بیستم اینجاست : و برگ بریز خزان در آستانه ما
و برگ بریز خزان در آستانه ما

ب : در سطح پانزدهم نوشته اند : که در زمین وطن ، ریشه کوهانی است و من تو کرم من کرم :
که در زمین وطن ، ریشه کوهانی است . جزو سستی نه نسخه اصل این شعر نزد خودمان
است م بدست نظریه دیر افتند .

ج : در سطح بیست و نهم نوشته اند : ز صخره ای بلا روزی رود بلا م
م نظم میرسد : ز صخره ای بلا روزی رود بلا م
م نظم میرسد : ز صخره ای بلا روزی رود بلا م
م نظم میرسد : ز صخره ای بلا روزی رود بلا م

د : در سطح بیست و هشتم : لاله جاده و سرخ و آستانه عفت : ظاهر احواف و
زیاده است م گذشته اند . و طاب بپر و چشم پریم
در هر است این سخن خست به این نثر است و بطور بعضی است و فهم نثر میرسد و معنی را

و اما شعر م بعد از بعضی م باید به نظر داشتیم (بوی قوی دستوراً) تا مضامین دره غزل م بصورت واضح
کرم و سطوره ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ را نیز تغییر دادیم برای مردم است که هم چون کون را هم فرستادیم ؛ زیرا
م قدری دیگر صحت کردم آنرا این قسم ، لذا به بزرگترین یک نسخه از قریب را تا آنجا که ذهن
باز کرده بصحبت حکمت را ، بعضی که سطح ۴ م از سطح بیستم به نرسد و به سطح نازکی
۵ و ۶ و ۷ را هم در آنجا تغییر م اگر بجزط غرضی قابل برسد برای لغز و هدیه و لفظی غیره
م دیگر نراهم وقت آنجا که به مردم . به هم قبلاً معتاد از بزرگوار و محبت سر به سزایم .
البته از فرمودن حزام جزای م برای م بزرگوارند .

تقریباً

روسی و الهی من بچشم « ز امر عظیم ایرانم و بار برتاش هفته نظم تحول نخواهد بود ، او است را
بر یکبار او را معنی چینی به هم فراموشی دانستی بدیده است تلقی لغز و هدیه و لفظی غیره
از صخره ای که تا قریب نام دارد م برای مردم رسانده و نسبت به م روحی م بدست از نام دهد چون
نسخه برادرش در راه کوچ و وقت آنکه مین کشته شد و این خبر به بعضی م خام الی الی برای م بر یکبار معنی
رضای م ، آنکه در هر یک بار صد بار م